

Tillægsbetænkning

over forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Afgivet af udvalget den 14. maj 1958).

Efter lovforslagets 2. behandling har udvalget holdt 7 møder og herunder haft 4 samråd med finansministeren. Der er modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Bikuben, Danmarks Sparekasseforening, Philips A/S, Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger, Opsparingskassen for Medarbejdere i S. Seidelin A/S samt fra en række andre under erhvervsvirksomheder oprettede pensionskasser.

I overensstemmelse med det i udvalgsbetænkningen nævnte tilsagn har finansministeren efter lovforslagets 2. behandling foranlediget, at lovforslaget i samarbejde med repræsentanter for forsikringsselskaber og pengeinstitutter blev underkastet en fornyet teknisk gennemgang, og de spørgsmål, der rejstes under denne gennemgang, har derefter været drøftet i udvalget. Som resultat af udvalgets overvejelser stilles en række ændringsforslag, hvoraf *ændringsforslagene nr. 3, 4, 7, 8, 10, 11, 14-18 og 20*, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, alle er af rent redaktionel karakter. Ved *ændringsforslag nr. 22 og 23*, der ligeledes er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, foreslås skæringsdatoen, 1. juli 1958, i § 13 af praktiske grunde ændret til 1. oktober 1958.

Som følge af de nævnte drøftelser har finansministeren endvidere stillet ændringsforslagene nr. 6, 9, 12, 13 og 19, der er tiltrådt af udvalget. Om disse mere teknisk betonedede ændringsforslag bemærkes følgende:

Ændringsforslag nr. 6 vedrører aldersgrænsen for pensionering i lovforslagets § 3, stk. 1. Efter denne bestemmelse er arbejds-

tagerens adgang til ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst at se bort fra arbejdsgiverbidrag til en kapitalpensionsordning bl. a. betinget af, at de indbetalte midler er bundet, så længe ansættelsesforholdet består, dog mindst til arbejdstagerens fyldte 60. år. Der kan dog i pensionsordningen fastsættes „en tidligere aldersgrænse for pensionering“; men der gives ikke nærmere regler for, hvilke lavere aldersgrænser der kan fastsættes, uden at ordningen mister sin karakter af en pensionsordning. Dette vil bl. a. bero på, hvilken virksomhed det drejer sig om, og på arten af de arbejdsopgaver, som det påhviler den pågældende arbejdstager at udføre. Imidlertid kunne formuleringen af § 3, stk. 1, opfattes således, at det står arbejdsgiver og arbejdstager frit for at aftale f. eks. en pensioneringsalder på 30 år. Man har derfor ment at måtte tilvejebringe sikkerhed for, at 60 års grænsen opretholdes som en hovedregel, der kun kan fraviges, når ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Da det er meget vanskeligt udtømmende at angive de omstændigheder, der kan begrunde en nedsættelse af aldersgrænsen, foreskrives det ved ændringsforslag nr. 6, at en eventuel lavere aldersgrænse end 60 år skal godkendes af ligningsrådet. Herudover er der indføjet en bestemmelse om, at arbejdsgiverbidragene i overensstemmelse med den gældende praksis ikke må kunne gøres til genstand for kreditorforfølgning.

Ændringsforslag nr. 9 omhandler beskatningen af visse bonusudbetalinger fra renteforsikringer, pensionsordninger o. lign., der omfattes af reglerne i forslagets § 1, stk. 1 c. Medens sådanne bonusudbetalinger efter